

mer, om man vil være med. Det er det, vi taler for, og det er det, hele debatten i dag drejer sig om for vores vedkommende.

Så skal jeg sige til fru Pia Gjellerup: Jamen jeg ved udmærket godt, at fru Pia Gjellerup ikke kan lide ordet tvangsbidrag, men det er jo nu engang det udtryk, der bruges, ikke bare af Venstre. Det bruges af alle, det bruges i dagspressen. Fru Pia Gjellerup kan ikke blot ved at sidde og smile få os til at glemme, hvad der gemmer sig i virkeligheden, og det er, at folk bliver tvunget til at betale til noget, de ikke vil betale til. Det er virkeligheden. Så derfor, når jeg brugte det udtryk, var det efter meget nøje og moden overvejelse, for så ved vi, hvad vi taler om.

Og så spørger fru Pia Gjellerup, om det er således, at det kun er en jagt på Socialdemokratiet. Nej, det er det ikke. Som hr. Anders Fogh Rasmussen sagde på Venstres vegne, da fru Pia Gjellerup sidst diskuterede det, som fru Pia Gjellerup også nævnte i sit første indlæg, så går Venstre ind for lighed. I nogle situationer er det selvfølgelig vanskeligt. Hvis det handler om at købe en vare, erkender jeg, at så kan man selv bestemme, om man vil købe den pågældende vare. Hvis det er således, at det er i nogle aktionærssammenhænge, da må jeg selvfølgelig være enig med hr. Aage Frandsen.

Men kom med nogle forslag, således at det kan håndteres! Vi kommer med et forslag, hvor forholdet til fagforeningskontingenter i hvert fald meget, meget let kan håndteres, og så kan det ikke hjælpe, at man henviser til, at demokratiet fungerer, som i det eksempel, jeg nævnte fra SiD i Them. Nej, det fungerer ikke, for SiD i Them siger: Vi vil ikke betale. Og hvad sker der på mandag, når SiD i Them skal deltage i LO Silkeborgs generalforsamling? Så sker der det, at de må rejse tilbage til Them og fortælle deres medlemmer: Kære venner, I skal betale, for det er der et flertal i Folketinget, der siger I skal. Sådan er den reelle verden, vil jeg sige til fru Pia Gjellerup.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Når jeg smilede til hr. Helge Sander, så var det, fordi jeg altid er meget betaget af, at der findes nogle, der mener, at når noget har stået mange gange i avisen, så må det også være rigtigt. Ja, jeg troede simpelt hen ikke, det kunne overgå ret mange politikere at have den holdning, men det er dejligt at træffe på nogle, der har en så høj forventning til, hvad der faktisk står i pressen.

Det kan jo være, det er den liberale presse, hr. Helge Sander læser mest, og at han derfor tror så meget på den, og det er derfor, den skriver det, Venstre også altid går rundt og siger. Men jeg vil bare hæfte mig ved, at hvis man kan melde sig fra noget, så er det for almindelige danskere ensbetydende med, at der ikke ligger nogen tvang i det.

Og så vil jeg stadig notere mig, at Venstre afviser demokratiske beslutninger. Hvis de ikke er efter Venstres hoved, så vil man pådutte nogen nogle bestemte beslutninger. Den form for demokrati bryder jeg mig ikke om.

Og så vil jeg endelig sige, at jeg synes, det var et interessant svar, hr. Helge Sander kom med i forhold til f.eks. aktionærer; for eksempel i forhold til nogle, der er tvunget til at aftage nogle bestemte ydelser fra nogle bestemte leverandører, at det ville man gerne se nogle forslag til.

Se, det, jeg morer mig over, er, at man har en fantastisk iver, når det gælder om at se, hvordan f.eks. Socialdemokratiet får sine økonomiske midler, mens Venstre selv vil sætte sig hen i ophøjet ligegladhed og vente på, at vi andre så vil skulle frembringe forslag, der ville gøre det dér besværlige med ligheden; altså sørge for, at der var en bare tilsvarende ordning som den, der har været gældende i mange år for de kilder – og da kan vi konstatere, at indtil for et lille år siden var det slet ikke muligt at se, hvor Venstre fik sine penge fra. Det bliver muligt nu, men imod Venstres stemmer.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Det er jo stærke argumenter, man er oppe imod. Argumentet er nu fra fru Pia Gjellerup: Når det står i avisen, så passer det ikke.

Jeg kan berolige fru Pia Gjellerup med, at det er ikke blot i avisen eller i Venstre, man taler om tvangsbidrag, det gør man også i socialdemokratiske kredse ikke bare på Christiansborg, også udenfor, for det er tvang ud over alle grænser, og det ved fru Pia Gjellerup og det øvrige Socialdemokrati udmærket. Man kan jo bare følge med i, hvad der sker hver eneste dag. Og nu SiD Them har fået hovedrollen her i dag, så kunne man bare tage det som eksempel, det burde være nærværende nok.

Og når der er tale om tvang her, så er det, fordi selv om man melder sig fra, skal man betale akkurat det samme beløb, akkurat de samme kroner og øre skal man betale, uanset om man melder fra eller ej. Det er da bluff rent ud sagt.